

[Finansministeren.]

hævde det Standpunkt, at Cigaretforbruget staar i den Grad i majestætisk Ensomhed, at det er ganske ligegyldigt, hvad man gør ved det øvrige Tobaksforbrug, det paavirker ikke Cigaretforbruget. Jo, det gør det rigtignok i høj Grad. Det ærede Medlem Hr. Drachmann ved lige saa godt som jeg, at man kan rulle sine Cigaretter selv, man gør det kun i mindre Grad herhjemme, men der er ingen Tvivl om, at hvis man paalægger Cigaretterne en betydelig Merbeskatning og slet ikke rammer den Shagtobak, af hvilken enhver med lidt Øvelse kan rulle sig en Cigaret, vil Forbruget bl. a. gaa den Vej og Shagpibens Vej. — Der er en organisk Forbindelse dér, og der er ogsaa en organisk Forbindelse mellem Cigaretter og Cigarillos — jeg vil gerne imødekomme det ærede Medlem ved at sige Cerutter, men nu er man vant til at sige Cigarillos —; der er ingen Tvivl om, at Cigaret- og Cigarillosforbruget ligger ganske nær op mod hinanden.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at han var ganske overbevist om, at jeg forstod, at jeg maatte regne med at blive liggende med Landmandsbankaktierne i en Aarrække. Nej, det regner jeg aldeles ikke med, og det regner Landmandsbankens Ledelse heller ikke med, slet ikke. Det er ganske naturligt, at der maa gaa nogen Tid, man maa i hvert Fald have set eet Regnskab fra Landmandsbanken, maaske to Regnskaber, men de finanskyndige Mænd, som har med Landmandsbankens Ledelse at gøre, baade Bankraad og Direktion, er af den Opfattelse, at der saa vil være meget god Udsigt til at faa i alt Fald en stor Del af disse Aktier, forhaabentlig dem alle, afsat, saa jeg regner aldeles ikke med, at dette Forhold skal blive ved i en Aarrække.

Jeg erklærede mig villig til at forhandle med Udvalget angaaende Spørgsmaalet om Kakaoen og Kogechokoladen, og det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vilde øjeblikkelig gøre det til et Løfte. Jeg maa aflive denne Misforstaaelse lige straks og sige: Jeg knyttede til min Udtalelse den Bemærkning, at Overvejelser om dette Forhold havde fundet Sted tidligere, og at jeg ikke saa nogen Mulighed for at komme bort fra Kontrolvanskelighederne, men at jeg naturligvis, hvis Udvalget rejser Spørgsmaalet, er villig til en fornyet Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard — det er nu en Sidebemærkning, som der ikke ligger megen Vægt paa — mente, at det var Formuer med en Afkastning helt op til 8 pCt., der fik Glæde af Nedsættelsen. Det

er ikke rigtigt. Skal man nævne et Mellemtal, maa man snarere nævne 6 pCt. — Og saa mente endelig det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at det var hin famøse Artikel i „Sorø Amtstidende“, der havde gjort, at jeg nu var kommet til den Overbevisning, at Luksusbeskatningen var ført saa højt op her til Lands, som den kunde taale at blive. Jeg har al mulig Respekt for „Sorø Amtstidende“, men i Skattesager plejer jeg at danne mig min Mening selv og mener ogsaa at have nogen Forstand paa de Ting og nogen Erfaring deri, og hvis det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ikke har en alt for kort Hukommelse, vil han ogsaa erindre, at jeg i min Forelæggelsestale udtrykkelig sagde, at jeg havde gennemgaaet samtlige Luksus-satser baade paa Toldomraadet og paa den indenlandske Beskatnings Omraade og ikke fundet noget, som jeg mente man kunde røre ved uden at gøre Fortræd, enten fiskalt-finansielt eller handelspolitisk. Der var kun disse to her tilbage, hvoraf jeg endda selv stillede mig meget skeptisk til den ene, nemlig Chokoladeskatten, men derimod gunstigere til Cigaretafgiften, hvorved jeg mente, at en Skævhed i vor Tobaksbeskatning i Virkeligheden vilde blive rettet, saa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil se, at jeg for længst er kommet til den Opfattelse, at vi her er naaet til Grænsen af, hvad der er rimeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Jeg har ikke bedt om Ordet for en kort Bemærkning, men det skal ikke blive langt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har bedt om at faa Ordet for tredje Gang under denne Sags Behandling. Det ærede Medlem kan kun faa Ordet med Tingets Samtykke. Hvis der ikke begæres Afstemning, forudsætter jeg, at Samtykket gives. (Ophold). Det er givet.

Borgbjerg: Det skal ikke blive meget langt, men en lille Smule over to Minutter kunde jeg maaske alligevel komme til at behøve. — Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg sige, at det forekommer mig noget ubetænksomt af ham som Ordfører for det radikale Venstre her paa Forhaand at erklære, at han kunde gaa med til og være nogenlunde tilfreds med en Skatteomlægning indenfor Tobaksbeskatningen uden nogen Nedsættelse af det samlede Beløb. Det er i alt Fald ikke nogen meget